

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122421585
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122421585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o, Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, C., D. XXX/XX, zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47445092, o zaplatenie 1 636,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku z 31.03.2023, č. k. 5Csp/116/2022-163 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 468,00 eur s príslušenstvom (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,88 % (výrok III.).

2.1 Rozhodol tak o žalobe (doručenej 14.09.2022 Okresnému súdu Banská Bystrica), ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1 636,20 eur s príslušenstvom.

2.2 Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu – Slovenská sporiteľňa a.s., uzatvoril 02.09.2015 so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. 5076772907 (ďalej len Zmluva), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 19 000,00 eur. Žalovaný sa ho zaviazal splatiť v 108 mesačných splátkach po 278,69 eur, počnúc 20.10.2015. Fixná úroková sadzba bola 11,90 % ročne (výsledná úroková sadzba po zľave bola 9,90 % ročne), termín konečnej splatnosti 20.09.2024, RPMN 11,49%, priemerná RPMN 10,07%, celková čiastka spojená s úverom bola 30.097,37 eur. Úver bol dojednaný s poistením schopnosti splácať úver – rozšírený súbor poistenia, pričom poplatok za poistenie bol vo výške 9,42 eur mesačne, splatný v termíne a periodicite splátky úveru. V dôsledku neplnenia povinností žalovaným právny predchodca žalobcu výzvou z 25.11.2016 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, následne písomným oznámením z 24.01.2017 vyhlásil k 29.12.2016 mimoriadnu splatnosť úveru vo výške 19 881,25 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1059/2018/CE z 17.12.2018 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu, oznámením z 03.01.2019 túto skutočnosť oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému. Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5600761 uzavretej 08.08.2019 (ďalej len Dohoda) vyplýva, že žalovaný ako dlžník mal uznať čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči žalobcovi ako veriteľovi z predmetnej Zmluvy a zaviazal sa na úhradu záväzku v mesačných splátkach po 297,00 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc 30.08.2019 pod hrozbou straty výhody splátok.

2.3 O zastavení konania v časti rozhodol podľa § 144 a § 145 ods.2 CSP z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby v rozsahu úhrady žalovaného v priebehu konania.

2.4 Vec právne posúdil podľa § 37 ods.1, § 39, § 52 ods.1 až 4, § 53 ods. 9, §54a, § 100 ods.1, § 101, § 103, § 110 ods.1 až 3, § 558, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods.2, § 2 písm. d), § 9 ods.2 písm. f), k), § 11 ods.1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ZoSÚ), § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOS) a konštatoval, že v zvyšnej časti (nad rámec čiastočného späťvzatia) je žaloba nedôvodná z dôvodu premlčania nároku žalobcu.

2.5 Súd konštatujúc spotrebiteľský charakter Zmluvy skúmal z úradnej povinnosti premlčanie žalovaného nároku. Premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru začala plynúť 3 mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac september 2016 (splátky, pre ktorej nezaplatenie žalobca pristúpil k zosplateniu), t. j. 21.12.2016 a uplynula by 21.12.2019. Uznáním záväzku by došlo k predĺženiu premlčacej doby v zmysle § 110 ods.1 OZ.

2.6 Uznanie záväzku žalovaným bolo urobené formou formulárovej dohody. Samotný názov listiny môže bežného občana – priemerného spotrebiteľa priviesť k mylnému rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu v snahe zabrániť postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. Spotrebiteľ si možno ani neuvedomuje, aké ďalšie vyhlásenie (okrem dohody o plnení v splátkach) podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše ak Dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch žalobcom. Súd prisvedčil argumentácii žalovaného o tom, že žalobca ho nepoučil o právnych následkoch uznania záväzku, pričom za situácie, že takéto uznanie v zmysle § 110 OZ má za následok predĺženie premlčacej doby v prospech veriteľa. Takéto konanie je v zmysle § 4 ods. 8 ZOS konaním v rozpore s dobrými mravmi, pričom v zmysle § 39 OZ je takýto úkon absolútne neplatný. Dodal, že konanie žalobcu je (bolo) v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, v prípade ktorej neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti a žalobcom bol u spotrebiteľa využitý omyl na dosiahnutie predĺženia premlčacej doby.

2.7 Konštatoval, že uznanie záväzku je jednostranný právny úkon, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Na jeho platnosť je potrebná písomná forma, prísľub zaplatenia dlhu a špecifikácia dlhu s uvedením jeho dôvodu a výšky, podložená slobodnou vôľou konajúcej osoby smerujúcou ku vzniku práv či povinností z tohto právneho úkonu vyplývajúcich. Súd vzhliadol nedostatok vôle a slobody žalovaného pri podpise tejto Dohody, keď dlžník nemal vedomosť o tom, že podpisuje aj uznanie záväzku, tak ako je vymedzený v § 558 OZ s následkami podľa § 110 OZ. Pokiaľ by žalobca žalovanému vysvetlil následky uznania záväzku, žalovaný by Dohodu s najväčšou pravdepodobnosťou nepodpísal – čo má za následok absenciu slobodnej vôle žalovaného urobiť takýto jednostranný právny úkon s následkami absolútnej neplatnosti Dohody. Absolútne neplatná Dohoda nemohla vyvolať právne následky predĺženia premlčacej doby. Nakoľko žaloba bola podaná 14.09.2022 a premlčacia doba uplynula 21.12.2019, je nárok žalobcu premlčaný. Súd odkázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/9/2014, 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014 („potvrdené“ Ústavným súdom SR v uznesení III. ÚS 194/2016 – odmietnutím sťažnosti žalobcu), u ktorých všeobecné súdy vychádzali z obdobných dôvodov ako v predmetnom spore.

2.8 Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie dodal, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ, nakoľko neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. V prvom rade konštatoval, že poistenie úveru bolo podmienkou poskytnutia úveru a žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez postenia, v dôsledku čoho mala byť suma poistného zarátaná do RPMN. Nakoľko k uvedenému nedošlo, skutočná RPMN je vyššia než uvedená v Zmluve – v dôsledku čoho Zmluva neobsahuje údaj o RPMN (§ 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ). Zmluva navyše neobsahuje ani údaj podľa § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ – uvedenie doby trvania zmluvy.

2.9 O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP podľa zásady úspechu vo veci, pričom nevzhliadol dôvody na aplikáciu § 257 CSP.

3.1 Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietavého výroku II. podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.2 V prvom rade namieta to, že súdom odkazované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ani len okrajovo neposudzovali platnosť Dohody o uznaní záväzku, ako to účelovo prezentuje súd prvej inštancie, keďže predmetom dovolacieho prieskumu bolo, či v spotrebiteľskom spore sa premlčanie nároku zo zmluvy o úvere posudzuje podľa OZ alebo Obchodného zákonníka. V každom z odkazovaných rozhodnutí NS SR zhodne uviedol, že „Keďže správnosť právnych záverov súdov o tomto dôvode neplatnosti Dohody

(t. j. o jej rozpore s dobrými mravmi) nebola v mimoriadnom dovolaní spochybnená, najvyšší súd sa touto otázkou nezaoberal.“

3.3 Uviedol tiež, že dôvod neplatnosti Dohody z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, spočívajúci v zákonom následku predĺženia premlčacej doby predstavuje neprípustný výklad contra legem, predstavujúci závažný interpretačný a judikatórny exces súdu. Odkázal pritom na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/191/2022 z 26.01.2023, kde dovolací súd vytkol odvolaciemu súdu posúdenie rozporu dohodnutej výšky odplaty s dobrými mravmi za stavu, keď táto bola v zákonom limite.

3.4 Namieťa tiež nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť posúdenia súdu, ak konštatoval absenciu vedomosti žalovaného o tom, že podpisuje uznanie záväzku s právnymi následkami tak ako vyplývajú z § 110 OZ, majúca za následok absenciu vôle uznať záväzok. V samotnom názve Dohody sa nachádza pojem „Uznanie záväzku“, rovnako v bode 2. sa presne vymedzuje právny úkon uznania a dokonca s odkazom na § 110 ods. 1 OZ. Výklad súdu o absencii vôle vykonať akýkoľvek úkon spotrebiteľa, ktorý je v jeho neprospech je podľa žalobcu závažným porušením práva na spravodlivý proces. Zdôraznil, že pre žalovaného bolo zásadne výhodné, aby s ním žalobca dohodol plnenie v splátkach (pohľadávky už splatnej, a žalovateľnej na súde). Zo strany žalobcu išlo o ústretový krok podmienený uznaním záväzku. Poukázal tiež na odlišné stanovisko sudcu A. E. k nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 547/2012 a viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, konštatujúc skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze. Z uvedených dôvodov namieťa nesprávne právne posúdenie (ne)platnosti Dohody.

3.5 V druhom rade namieťa nesprávne skutkové zistenia súdu o absencii obligatórnych náležitostí Zmluvy – RPMN vo vzťahu k poisťnému. Uviedol, že záver súdu o nesprávnom určení RPMN v Zmluve vychádza z duplicitného započítania poisťného do celkových nákladov spotrebiteľa. Je pravdou, že poisťné (vo výške 9,42 eur mesačne) bolo povinné, avšak z toho dôvodu už bolo započítané v splátke vyčíslenej v Zmluve (278,69 eur) a preto (duplicitné) pričítanie poisťného k mesačnej splátke zo strany súdu je zmätočné, arbitrárne, nepreskúmateľné a objektívne nesprávne.

3.6 Rovnako namieťa právne posúdenie súdom ohľadom absencie náležitostí Zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ – doby trvania zmluvy. Uviedol, že podľa čl. I. bod 1. Zmluvy splatnosť prvej splátky bola 20.10.2015, dohodnutý počet splátok: 108 a konečná splatnosť úveru 20.09.2024. Podľa čl. II. bod 17. Zmluvy „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom“. Z uvedeného vyplýva, že Zmluva obsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru aj údaj o dobe trvania zmluvy. Aj túto časť odôvodnenia rozhodnutia považuje žalobca za nepreskúmateľnú, nakoľko súd prvej inštancie (v bode 59. odôvodnenia) len konštatoval absenciu tejto náležitosti. Z rozhodnutia nie je zjavné, ako by mal teda veriteľ postupovať, a v Zmluve prijateľným spôsobom uvádzať dobu trvania zmluvy, ak tento považoval za nedostatočný. Podporne poukázal na závery vyslovené Najvyšším súdom SR sp. zn. 2Cdo/69/2020 z 30.11.2021, 7Cdo/277/2021 z 21.04.2022, 7Cdo/242/2021 z 31.03.2022, čím dôvodí porušenie princípu právnej istoty súdom prvej inštancie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Konštatoval, že súd správne posúdil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, v dôsledku čoho nebol žalovaný ku dňu vyhotovenia výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ v omeškaní s plnením žiadnej splátky – nakoľko bol povinný uhrádzať len splátky istiny vo výške 175,93 eur (19.000,00 eur / 108 splátok). Dôsledkom bolo nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, majúcom za následok absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu – v dôsledku postúpenia tzv. živého nezosplatneného úveru. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, ako aj ust. § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. v spojení s § 17 ZoSÚ. Z toho dôvodu žalobcovi nesvedčí v konaní aktívna vecná legitimácia.

5. Žalobca v následnom vyjadrení zotrval na podanom odvolaní.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné. Rozsudok je vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil, vrátane závislého výroku o trovách konania. Rozsudok v časti zastavenia konania (výrok I.) nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

8. S dôvodmi napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa:

9. Dôvodom zamietnutia žaloby (v prevyšujúcej časti) bolo premlčanie nároku, na ktoré musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti v zmysle § 54a OZ. Dôvodom márneho uplynutia premlčacej doby bola absolútna neplatnosť Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5600761 z 08.08.2019, v dôsledku čoho nedošlo k predĺženiu premlčacej doby a záväzok žalobcu sa premlčal 21.12.2019. Podporne súd prvej inštancie konštatoval, že predmetný úver je z dôvodu absencie správnych údajov podľa § 9 ods.2 písm. f) a k) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov, čo by vzhľadom na poskytnutú istinu (19 000,00 eur) a úhrady žalovaného (19 557,33 eur) malo za následok zamietnutie žaloby.

10.1 Odvolateľ primárne namieta nesprávne právne posúdenie absolútnej neplatnosti tejto Dohody, ktorú súd vzhliadol z dvoch dôvodov, a síce z dôvodu absencie vôle žalovaného urobiť tento jednostranný právny úkon a z dôvodu konania žalobcu v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods.8 ZOS, spočívajúcim v nedodržaní dobromyseľnosti a čestnosti.

10.2 Posúdenie absolútnej neplatnosti dohody považuje za interpretačný exces súdu, ktorý má za následok arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia, čím dôvodí naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP.

10.3 Namieta tiež právny záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, keď má za to, že zmluva obsahuje správny údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) a údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ).

11.1 V prvom rade odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu o tom, že by sa súd prvej inštancie dopustil interpretačného excesu, ak konštatoval rozpor Dohody s dobrými mravmi. Nie je pravdou, že by súd bez ďalšieho považoval uznanie záväzku v spotrebiteľskom vzťahu za absolútne neplatné.

11.2 Súd prvej inštancie založil právny záver o neplatnosti Dohody na zhodnotení okolností prejednávaneho prípadu nielen osobitne, ale predovšetkým ich komplexným zhodnotením. Poukázal najmä na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikol spotrebiteľský zmluvný vzťah. Úmyslom spotrebiteľa bolo dosiahnuť splátky namiesto plnenia dlžnej sumy naraz, pričom jeho úmyslom nebolo uznať dlh. Žalovaný nemal možnosť ovplyvniť text formulárovej dohody, pričom obsah Dohody vyvoláva zdanie, že žalobca vychádza spotrebiteľovi v ústrety tým, že mu umožní (už splatný) dlh uhradiť v splátkach, pričom v skutočnosti mu išlo o to, aby spotrebiteľovi podsunul prehlásenie o uznaní dlhu v rozsahu a výške ustálenej veriteľom. Všetky tieto atribúty v konečnom dôsledku predstavujú konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi predpokladaným v § 4 ods.8 ZOS, majúcom za následok absolútnu neplatnosť Dohody v zmysle § 39 OZ.

12. Odvolací súd konštatuje, že postavenie žalovaného sa podstatne zhoršilo už tým, že uznaním dlhu sa predĺžila premlčacia doba na 10 rokov popri 3 ročnej premlčacej lehote, ktorá by uplynula za menej než 4 mesiace od podpisu Dohody, v rámci ktorej si veriteľ môže (mohol) uplatniť svoj nárok na súde. Navyše, významným dôsledkom uznania záväzku je, že podpísaním Dohody sa dôkazné bremeno vo vzťahu k preukazovaniu výšky a dôvodu uznaného dlhu presunulo z veriteľa na dlžníka (žalovaného), čo pre spotrebiteľa ako odborne a právne zjavne menej zdatnú zmluvnú (resp. sporovú) stranu znamená podstatné zhoršenie postavenia.

13. Neobstojí tvrdenie odvolateľa o tom, že zaslaním Dohody umožnil žalovanému uhrádzať už žalovateľnú pohľadávku na súde. Takéto konanie sa síce navonok javí ako ústretový krok žalobcu, avšak dôsledky pre spotrebiteľa, predovšetkým skrz prenesenie dôkazného bremena na jeho stranu nemožno považovať zo strany veriteľa za dobromyseľné. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že v prípade snahy žalobcu vyjsť žalovanému v ústrety a poskytnúť mu opätovne možnosť úhrady pohľadávky v splátkach mu nič nebránilo poskytnúť mu túto výhodu bez toho, aby neoddeliteľnou súčasťou tejto ponuky bolo uznanie záväzku. Jednanie žalobcu, keď z vlastnej iniciatívy, pod rúškom dobromyseľnosti (umožniac plnenie dlhu v splátkach) výrazným spôsobom zhorší postavenie spotrebiteľa, odvolací

súd v zhode s názorom prvoinštančného súdu považuje za konanie rozporné s dobrými mravmi špecifikované vo vyššie citovanom § 4 ods. 8 ZOS.

14. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že nemožno prisvedčiť ani tvrdeniam žalobcu o tom, že z Dohody jednoznačne vyplývalo, že sa jedná o uznanie záväzku aj s poučením o následkoch podľa § 110 ods.1 OZ. Je síce pravdou, že Dohoda obsahuje formuláciu „osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody podľa § 110 ods.1 OZ uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi....“, avšak –§ 110 ods.1 OZ neupravuje inštitút uznania záväzku, ten je upravený v § 558 OZ, ktorý v celom dokumente nie je žiadnym spôsobom uvedený ani na neho nie je odkázané. Navyše, samotné znenie Dohody je zmätočné, nakoľko v Dohode je pod označením veriteľa a dlžníka výslovne uvedené, že „týmto podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlasuje, že pristupuje k záväzku špecifikovanom v bode 2.1 tejto dohody a zaväzuje sa ho splniť za dlžníka“. Takto formulovaný dokument (výlučne vypracovaný žalobcom, právne a odborne nepochybne zdatnejším než spotrebiteľ) je pre spotrebiteľa očividne májúci a podtrháva správnosť záveru súdu jednak o absencii vôle žalovaného uznať záväzkov čo do dôvodu a výšky, zároveň aj nedobromyseľnosť žalobcu spočívajúcu v zastretí účelu (žalovaným nevyžiadaného) dokumentu/listiny.

15. Na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia nič nemení ani skutočnosť (správne poznamenaná odvolateľom), že predmetom dovolacieho prieskumu v súdom odkazovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/9/2014, 3MCdo/12/2014 a 3MCdo/14/2014 nebola otázka absolútnej neplatnosti Dohôd o uznaní záväzkov s dobrými mravmi. Odvolací súd však poznamenáva, že vo všetkých týchto konaniach dospeli súdy (prvoinštančné aj odvolacie) k záverom o absolútnej neplatnosti Dohôd o uznaní záväzkov z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, čo taktiež svedčí o tom, že záver súdu nevykazuje znaky interpretačného excesu ani arbitrárnosti.

16. Vzhľadom na vyššie uvedenú vecnú správnosť zamietnutia žaloby pre premlčanie nároku sa už odvolací súd s ohľadom na hospodárnosť konania (čl. 17 CSP) ďalšími odvolacími námietkami žalobcu nezaoberal, nakoľko nemohli viesť k inému rozhodnutiu vo veci.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.